

זה הגוף, עולם קטן, ופוחדים ממנה. זהו שפטותם (שם) ומוראכם וחתקם. מצד הימין שולט עליהם, בו וירדו, כמו שנאמר (תהלים יב) וירד מים עד ים. מצד השמאל פוחדים ממנה, זהו שכותו ומוראכם וחתקם, ועליו נאמר יודע צדיק נפש בהמתו. אחר שהוא צדיק, לא נזון לו שבר מצות, אין לו שבר בעולם הנה ולא מזון להמות, שעני חשוב כמו מת. הוא עם השכינה בקביעות שלא עמה על הכל. כי ה' אליה אש אוקלה הוא (דברים ז). האש הזה הוא צדקה להיות תמיד עפה, שאין לה בכיה, שהוא אוכל כל הקרבנות של התפלות ודרכיו תורה. שהיא השכינה היא פרנסתו, ובמה? בתפליה, זהו שפטותם (שיר ה) פתיחי לוי, פתיחי לוי, בתפליה, שנאמר בה (תהלים נא) ארני שפטי תפוח, שהיא אהתי רעהית, ואין רעהית אלא פרנסתי, שבה מתקנים מאכלים של קרבנות של המלך הבנים הקדושים, בכמה מיינ מאכלים, בלחם של התורה. שנאמר בה (משל ט) לכוי ללחמו בלחמי, מימין. ובין, שהוא יין התורה, משmal. בנסוך הימים, ויין התורה שבכתוב ובעל פה, מהעמור האמצעי שכולל את שיעיהם. בשר, שהוא בשר הקדרש, בכמה קרבנות, שעיליה פרשו בעלי המשנה שעוסקים בבשר היורד מן השמים. מה זה מן השמים? זה העמור האמצעי, שעילו נאמר ובשר מבשר. וזה בשר הקדרש, שדולקת בכמה שלבות מצד הגבורה באבתה בעלה, נשרפת באבהה של אבהה בקראית שמע, באבתה היחור, שלילה ויום לא תכבה. והחבור, אל תנתנו דמי לו לקדוש ברוך הוא שהוא יהה בשלהבות של אבהה של אביה מהימנא).

דא גופא, עולם קטן, ורחליין מניה, הרא הוא דכתיב, (בראשית ט) ומוראכם וחתקם. מפטרא דימינה, שליט עליהו, ביה וירדו, כמה דעת אמר, (תהלים עב) וירד מים עד ים. מפטרא דשמאלא, דחלין מניה, הרא הוא דכתיב ימוראכם וחתקם. ועליה אמר, יודע צדיק נפש בהמתו. בתר דאייהו צדיק, לא יהיב ליה שכבר מאות, לית ליה אגרא בעלמא דא, ולא מזונא לבערין דעוני חשוב. אמרו עם שכינפה בקביינו דיליה עמה על פלא. (דברים ז) כי יי' אלהיך אש אוקלה הוא. הא אש, אריך ליה תמיד עמה, דלית ליה בבייה, דאייהו אכילת כל קרבניין דאלותין, ומליין דאוריתא. דאייה שכינטה אייה פרנסה דיליה, ובמה. באלותין, הרא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) פתחי לוי, באלותא דאתמר בה (תהלים נא) אדני שפטי תפוח, דאייה אהתי רעהית, ולית רעהית אלא פרנסתי, דבה מתקניון מאכלין דקרבניין דמלפआ בנין קידישין, בכמה מיינ מאכלים, בנחמא דאוריתא. דאתמר בה (משל ט) לכוי ללחמו בלחמי, מימינה. ובחרמא, דאייה יינא דאוריתא, ממשאלא. בגסוק הימים, ויין דאוריתא דככטב ובעל פה, מעמודא דאמצעיתא, דבליל פרויהה. בברשות, דאייה בשור הקדרש, בכמה קרבניין, דעליה אויקומיה מאירי מתניתין בבשר היורד מן השמים עסיקין. מאין מן השמים. עמודא דאמצעיתא. דעליה אמר, ובשר מפשרי. וכן בשר הקדרש, דאדיליקת בכמה שלחוビין, מפטרא דגבירה בריחמו בעלה, אתוקדת בריחומו דאהבה בקראית שמע, בריחמו דיחודה, דיליא ווומם לא תכבה. וחבריא בחיכוון אל תנתנו דמי לו לקודשא בריך הוא, לממי איהו בשלחוビין דריחומו דיחודה דקראית שמע. לך יימא ביה, אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. (ע"ב רעה מהימנא).

בקראית שמע, באבתה היחור, שלילה ויום לא תכבה. והחבור, אל תנתנו דמי לו לקדוש ברוך הוא שהוא יהה בשלהבות של אבהה של יהודו בקראית שמע, לקים בו אש תפמיד תוקד על המזבח לא תכבה. (ע"ב רעה מהימנא).